

SALME VED GRAVA

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*Takk for at du kom og var saman med oss i dag.
Familien*

Prest: Bjørnar Sæle
Organist: Jørn Skauge

ARNA
gravferdsbyrå
dahlsbegravelse.no

© inmemory.no

Malvin Minde

* 21.06.1932 † 09.03.2024

*Arna kyrkje
tysdag 19. mars 2024*

PRELUDIUM

Ut mot havet – E. Fliflet Bræin

OPNINGSSALME

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og atter som eit under nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar ein betre vår ein gong,

Då me med vigsla tunge, med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge skal lova Herren vår!

MINNEORD

MUSIKKINNSLAG

Barn av regnbuen – L. Nilsen

TEKSTLESNING

SALME FØR TALEN

Leid, milde ljøs, igjennom skoddeim,
leid du meg fram!
Eg gjeng i myrke natt langt frå min heim,
leid du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
So langt og vidt - ett steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid so:
Leid du meg fram!
Eg vilde velja sjølv min veg, men no
Leid du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
Og stor i mod - å gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst
Du leider enn
i myr og fjell og heid, og so til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska fyrr, men mist ei tid

TALE

HERRENS BØN

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma. Lat viljen din råda på jorda
slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev
våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve.
Amen

SALME ETTER TALEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.
Varme tankar og hender som trøystar er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg, tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar, det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM

Reodors Ballade – B. Fabricius-Bjerre